

Cum Autoritas & Conjectura duo tamquam fundamenta sint Critices, multas illico considerationes propono, pertinentes ad argumenta deducta ab autoritate Operum legitimorum, sive suppositorum; manu descriptorum; sive typis editorum; Autorum Ecclesiasticorum; eorum, qui aliquibus saeculis posteriores sunt factis, quae memorant; atque eorum, qui minore sunt in existimatione. Transitum deinde facio ad Conjecturas, quae infinitam argumentorum copiam Criticis suppeditant. De istarum, cum seorsim, tum simul sumtarum soliditate quid dubitem, quidve de *Principe*, ut vocant, Critices Regula, quae adeo firma & rata mihi non videatur esse, ut nobis persuasum esse vellent, in medium adducam.

Nihil post Scripturas & Conciliorum Canones majore observantia collendum in Ecclesia est, atque antiquorum Martyrum Acta: propterea maximi interest funda menta jacere inconcussa, quibus rectum Monumentorum istorum discrimen fieret, & vera a falsis secererentur. Id muneris multis Sapientibus cordi fuit: a nobis autem super hac re objectæ difficultates testatum plane facient, eos Leges satis ambiguas condidisse, atque eadem inconstantia laborantes, ac illæ, quas sanxit Simonius ad perficiendam Bibliorum Sacrorum Versionem, omnibus ad hanc diem editis accuratiorem. Si enim a ratione minime abhorrent quæcumque ipsis oppono, fieri nullo modo poterit, ut viam suam tueantur, quin sua ipsorum principia subvertant, neque constituta precepta doctrinæ suæ conciliabunt.

Dubitacionibus meis in hac omnia Regularum genera propositis, deinceps expendo, quisnam fuerit earum apud Criticos usus. Causa profecto erit cur obstupeamus, ubi observaverimus, ex corundem præceptorum tractatione, quoad Historiam & Scripta, res confirmari inter se penitus adversas; nec non factum aliquod, iisdem comitantibus adjunctis, simul veri, falsi, certi, dubii, vero similis, & fabulosi imaginem induere: neque scio, utrum ex aliquibus meis in quædam historica facta animadversionibus ii, qui nullis ad judicandum præjudiciis feruntur, collecturi sint, Criticos Ecclesiasticæ Historiæ crassiores saepius tenebras offusidisse, quam eam majorem in lucem vocasse.

Quidquid II. III. IV. V. & VI. Dissertationes, de Regulis istis atque eas- rum Usu disceptantes, complectuntur, totum probationibus nititur ab Operibus celebriorum inter recentiores Criticorum petitis, atque adeo totum ex eorum principiis pendet. Hinc me tenet spes, fore, ut planum omnibus fiat, Criticen, prout in praefantium Scriptorum libris continetur, cum quoad Regulas, tum quoad illarum usum, minus ad hanc diem ac curatam esse.

Alterum officii mei pensum est, altius rimari, atque e latebris eruere originem tot infirmarum rationum, quibus conspersa sunt Criticorum Operum plurima; tot inutilium controversiarum, & opinionum de eodem facto sive scripto invicem oppositarum; usus parum adeo sibi constantis quoad eadem præcepta, cum autoritatem, tum conjecturas attingentia; tot denique mendorum, quæ sine gravi incorrupti judicij purgari non